

Üts paron tulli päärandudma, kas mul abbi wajja olles? minna lasshi talle üttelda: "Olge terve läbhis-mast, seddamaid tullep praost Heindorff Fehrbels-linist nink mo wäümehhe lel Kruse." Paron läts ärra nink töise tulliva mannu. Praost olli lina purgemeistre nink Paapsti-uusu oppetaja man olnu nink töije mulle sõnnumid, et lina kabbeli pääl wöip sedda wöera uusu oppetajat kül matta, ent ilma kella lõmata nink ilma laulu laulmata, nink kui üts Lutteruse-uusu oppetaja koolja man tahhap juttust üttelda, sis se om feeldmata, ent kabbeli päle ei tohhi ta tulla, enge peap omma juttust kabbeli läwwe een piddama. Se olli mul wäga halle kuulda. Koolhat es wöi ärrawia ilma lubbata, et jo kolmas päiv elli surma tunnist arwata, nink se tarbis olles wajja olnu Austria Keisri käest lubba valleda. Nink se man olles ka weel tinnakirst wajja olnu, minka koolja töise pukiristo sisse pantas, kui terda tahhetas paigast ärrawia. Kost minna waene sedda liik piddi sama nink tallitama! Möllemba sõbra olliwa wöera, wanna Kruse jo 70. ealine jõoweto mees nink karwest Oldenburgi maält tulnn. Praost kit mattust ärratallitada, enne kui kohto polest feeldmine wahhele tulles. Minna anni vätra, ent südda taheti lahkuda murrest. Praost kuuld tödest kambrist mo ikmest nink läts ärra mattuse värrast otsust teggema. Minna taheti ommale wellele, ke ka Saksamaal reisis man olli, teedmist anda, ent es tija, kon kottal ta olli. Ma lassi tohier Erdmanni käest küsiki, ent temma es tija ka mo wellest middake. Kost sis weel abbi olli lota? Üts Lutteruse-uusu oppetaja, omma foggoduse filmaterrakene, piddi wöeral maal ilma kella lõmata nink ilma laulo laulmata sama mattetus, kos ka mäsletuseliowi ei kela haudude äraseggamist! Säratsen häddan nink murren tulli Jummalast läshätetu engel mulle appi, sesamma paron, ke jo henda abbimehhes mulle olli paklunu, kessealine mees, paron

Kahlen nimmi, Kalzenawist Lättimaalt. Temma olli praostiga püüdnud kolkosaia, temma käest liik kuulda sanu nink waimun ligutetu nöuwo wötnu, mul pääratul läsjal armo näuta, mis Jässand talle tassugo, ke fulutap: "mes teie sel ligewähhämbal omme wellitside feast ollete hääd tennu, sedda ollete teie mulle tennu!" Paron Kahlen olli seddamaid Egeri lina sõitnu nink suurtfuggu sõpru nink tutwide läbbi kohtult lubba vallelinu nink sanu, koolhat töisel päival. ülle piri via nink Lutteruse-uusu maal mahhas matta. Temma töije ütte Lutteruse-uusu oppetajat lähhämetsest Saksamaa küllast ütten nink meie kõnne-lime temmaga ärra, koolhat töisel päival päle kess-päiva matta. Oh armas Luik, kuis olli nüüd mo südda rahkul, ma summardi Jummala armo, ent se Jummala arm sajse arwalikus mo ihho filmile sen innemisen, ke häteggemisen minno wästa Jum-mala kujjo saarnane olli, ni kui pühha kirri Jum-mala latsist nöwwap! Oh, vallege teie, vallego liik foggodus Jummalat se Jummala latse eest, ke armo nink heldust om näütnu omma lähhämbat wästa, täwwembat kui minno film eale om nännu! Neljas-päival, 5. Julil, tulli paron Kahlen nink töije omma töllaga praoskit nink Kruset ütten, wöt minno ka tölda nink nida saime, enne kui pool tund olli mödas-lannu, piri päle wälja nink leüdsime koolja-wankert een, kos kirst pääl olli, kelle seen minno armsa abbi-kasa kolukehha hengas. Mul halgati Tawit Wirkus meelde, ke Tartun Jummalaga jätten üttel: "Ei, oppetaja, teil ei sünni muial, kui sün henge heita, kos meie teid omme kätte pääl henguse paika kanname!" Kos olli nüüd Tawit? Kos foggodus? Wäikesten küllan jäiwa kooljawanker töllaga saisma. Nahwas tulli kooljaramiga meile wästa, wöttiwa kirsto päle nink saisiwa kirsto ümbre. Üts wäga kallis neljahäleline laul allusteti laulma, kelle eddimäne wärts nidade käwve: "Mo Jummal, ei tija ma, kos minna kole,